

[Ib Christensen]

urealistiske krav fra begge sider, for de havde fået frataget ansvar og risiko, ethvert ansvar og enhver risiko for egne anliggender. Det er deri, den virkelige uansvarlighed består, hr. Ellemann-Jensen.

Jeg vil sige om denne afværgedagsorden, at det er jo regeringens standardsvar på alle problemer, at man tager redegørelser til efterretning, uanset hvor intetsigende de er, uanset hvor meget de blotlægger en total mangel på politik hos regeringen. Vi vil selvfølgelig stemme imod denne afværgedagsorden.

Wilhelm (VS):

Finansministeren sagde, at mit indlæg havde været ejendommeligt med hensyn til beskæftigelsesplan 2, for dels sagde jeg, at den ikke havde haft store virkninger, dels skulle jeg være optaget af at få den videreført. Det beror ganske enkelt på, hvad der vist ikke kan kaldes andet end citatfusk. Vi har sagt, at vi aldrig har haft tillid til den beskæftigelseseffekt, de 40.000 job på årsbasis, som regeringen og socialdemokratiet påstod at denne »beskæftigelsesplan« havde. Vi har aldrig haft ønske om at videreføre disse erhvervstilskud, som det i virkeligheden var.

Men jeg spurgte finansministeren: når nu I selv hævder, at den har bragt 40.000 i arbejde, hvad er så egentlig jeres svar på den situation, der vil opstå efter jeres egne forudsætninger, når den udløber? Hertil siger finansministeren: ja, vi påstår stadig væk, at den har den beskæftigelseseffekt, men vi tror ikke, den udløber før i 1980. Så sidder regeringen altså på sine egne præmisser og venter, at der ryger 40.000 ekstra ud i arbejdsløshed i løbet af 1980 eller måske frem til 1980.

Det andet punkt, finansministeren var inde på, var dette med svaret til politisk-økonomisk udvalg. Der blev lovet en redegørelse snarest om det spørgsmål: hvad betyder egentlig denne lønpolitik for beskæftigelsen? Man har jo den model derovre. Det kunne laves på 1 time. Men der er altså gået 8 uger, hvor man ikke har villet svare. Det kan da godt være, vi nu får det snarest, men det var altså lige præcis i situationen her, hvor man lægger op til en fortsat indkomspolitik, at det var mest relevant at få den redegørelse – for en gangs skyld – fra regeringen.

Vi vil selvfølgelig stemme imod den dagsorden, som er foreslået af regeringspartierne.

Jeg skal sige lidt mere om begrundelsen for vores eget dagsordensforslag. Jeg skal sige – for der er betragteligt flere mennesker i salen nu, end der var, da det blev fremsat – at det faktisk er fremsat på vegne af SF, DKP og VS. Baggrunden er, at den situation, som både overenskomstfornyelserne og økonomien befinder sig i, er et resultat af 4 års indkomspolitik. Om denne indkomspolitik er der en voksende erkendelse, ikke så meget i arbejderklassen, for den har såmænd hele tiden vidst, hvad det drejede sig om, men selv blandt de socialdemokratiske fagspidser. Jeg nævnte før konklusionen i SID's pjece. Vi kan fastslå, at indkomspolitik er en slags fordelingspolitik til fordel for ejerne af den »trængte« private kapital. Det er intet andet, end hvad vi hele tiden har hævdet indkomspolitikken var, og det er ikke et uheld ved den førte indkomspolitik, det er selve hensigten med den førte indkomspolitik. Men så bliver man også nødt til – og SID burde også have gjort det – at spørge sig selv: hvem er egentlig ophavsmand til den indkomspolitik? Det er lige præcis socialdemokratiet og den socialdemokratiske fagforeningstop. Det er dem, der har lanceret indkomspolitikken, det er dem, der har krævet indkomspolitikken hele vejen op gennem 1960'erne og endelig fik mulighed for at tvinge den ned over folk, da krisen kom raslende ind over os.

Der er supplerende vurderinger fra LO's økonomer og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd på samme linje, og de må opfordres til den samme selvansagelse. Det kniber også på andre punkter med denne selvansagelse. SID skriver i sin pjece, at i debatten om vore økonomiske problemer fremføres det ofte, specielt fra de borgerlige partier og Arbejdsgiverforeningen m.v., at vore problemer skyldes et for højt lønniveau og dermed for ringe konkurrenceevne sammenlignet med andre lande. Denne opfattelse er ikke rigtig. Vi er enige i, at den ikke er rigtig, men det er da ikke kun de borgerlige, det er da ikke kun arbejdsgiverne, det er da først og fremmest statsministeren og finansministeren og den ene socialdemokratiske ordfører efter den anden i 4 år, der har fremsat denne påstand. Når SID skriver i sin pjece, at de borgerlige partier har været langt fremme med forslag, der sætter hele overenskomstsystemet ud af